

52. ὑπὲρ] f. ἀπὸ.

256. 40. ἦν αὐτῶν αὐτῶν παρασκευῆ δεικ
τοσαύτῃ αὐτῶν τοιαύτῃ ^{αὐτῶν} περὶ αὐτῶν αὐτῶν ἰκανῶν
vel simile quid.

257. 84. f. πολλά. multis modis posse nocere (ut p. 265. p. 14)
3. αὐτῶν μὲν λέγ. ἐπὶ τύχην αὐτῶν κατὰ
delegendum est.

7. αὐτῶν. scil. Laico aemulio.

ibid. τό τε ἰνδὸν vocabula est dividendum

τό τε. et tacite, relegendum κατὰ τῶν.

ibid. ἀξιοχρέων in genitivo plurali.

258. 24. πρὸς προὐδὸν ubi pro παρ.

44. ~~δαλάμοι et δαλαμίται sunt idem, ge-~~

~~ner aliquod remanent.~~

259. 58. ἀπορίωταλοι] sunt illi ad verus quos

omnibus consiliis quam minimum efficias, et
a quibus te praene nullo modo liberare queas.

261. 34]. παρῖκον, ut multi codd. id quod etiam
latina interpretatio expressit.

44. ἦτοι τε δεσφ τῶν μεσηνίων.
ἦτοι τε τῶν μεσηνίων parenthefi includi;
quo facto deius ad huc apparebit necessitas addi-
tionis a me factae.

48. ὅτι delegendum, aut eorum propter de φ
ρησομένους addendum μέλλουσιν ἰδεῖν.

262. 94. mallet ἐγκατελήφθη. deprehendeban-
tur.

263. ~~το~~ 5. τε delegendum.

20. ἐληίζοντο. et quidam codices. nam in me-
dio tantum modo verbum adhibetur.

26. δηλοῖ εἶναι prodit aliquid deesse, aut
si nihil desit, sane debet aliquid subaudi, quod